

XLII

metumque dubii, de progressu atque exitu studiorum intimis sensibus angimini: nolite animum despondere, sed, fiducia in deo, his malis laetum aliquando finem certissime daturus, collocata, in aeternum timorem mittite, ac, tristibus licet iactati fatis,

Durate, et vosmet rebus servate secundis.

